



Constantin Lecca

- 1807 Se naște la Brașov în jurul datei de 4 august și a fost botezat la data de 10 august la Biserica Sf. Nicolae din Schei. Este primul dintre cei trei fii ai familiei lui Dimitrie Leca, negustor, și Maria (născută Alexovici). Urmează școala românească din Schei și foarte probabil gimnaziul săsesc din Brașov.
- 1827 La vârsta de 20 de ani pleacă la Buda, alături de mulți alți tineri ardeleni la vremea aceea care doreau să aibă o pregătire înaltă, pentru a urma meșteșugul picturii.
- 1829 Devine colaborator la „Biblioteca Românească”, unde a publică un articol istoric și o nuvelă tradusă, având o activitate modestă, dar ce merită menționat pe plan artistic este executarea unor gravuri și publicarea unei galerii de portrete ale domnitorilor Moldovei și Țării Românești reprezentând pe *Ștefan cel Mare*, *Mihai Viteazul*, *Dragoș Vodă ș.a.* Avea să picteze în acel an și lucrarea în ulei *Moartea lui Mihai Vodă cel Mare*.
- 1830-1831 Face o lungă călătorie de studii prin Ardeal, Țara Românească și Moldova, perioadă în care s-a consemnat că a „zugrăvit toate ruinele românilor care le-a vizitat” și că acestea vor fi publicate în „Biblioteca Românească”. Cu acest prilej C. Lecca a executat schițe după monumentele vizitate, dar și portrete precum *Portretul lui Ioan Cărpenișeanu*, *fiul slugerului Diamandi*, *considerat* „un document prețios pentru istoria costumației noastre militare ...”. Această perioadă a fost una de formare și de încercare de afirmare pe plan artistic, dar și de preocupare istorică și literară astfel colaborând cu editorul Zaharia Carcalechi la revista „Biblioteca Românească”, Lecca a învățat meșteșugul tipografiei.
- 1833 Se stabilește la Craiova. În acel an pictează aici *Portretul profesorului Grigore Pleșoianu*, *Portret de femeie* și *Portretul paharnicului Gheorghe Coțofeanu*.
- 1834 Devine profesor de desen și caligrafie la clasele Școlii Centrale din Craiova. Ca profesor, ca primul profesor de desen și caligrafie din Oltenia, C. Lecca a intrat în istoria învățământului românesc ca un deschizător de drumuri, dar și ca un dascăl cu rezultate remarcabile.

- 1836 Se întocmește un raport , în urma unei inspecții școlare de către Petrache Poenaru, dovedind că Lecca și-a îndeplinit îndatorirea de profesor având rezultate în procesul de învățământ. De asemenea, i se acceptă cererea de mărire a salariului. Amintim că a fost primul profesor de desen al pictorilor: Thodor Aman, Petre Alexandrescu, Costache Petrescu și Constantin Zaman.
- 1837 La 9 iulie trimite o cerere către domnitorul Alexandru Ghica pentru a cere permisiunea înființării unei tipografii, cerere aprobată în ziua de 27 iulie și care îi permitea lui Constantin Lecca să deschidă tipografia începând cu data de 1 noiembrie același an. Tipografia se va înființa pe lângă Școala Centrală, cheltuielile anuale de 4000 lei fiind trecute în bugetul școlii, cu ajutorul lui Petrache Poenaru. Ea avea să fie inițial instalată în curtea bisericii Sfântul Ilie, mai precis în dependențele acesteia.
- 1838 După aproape un an de pregătiri, la 3 octombrie, apare prima revistă de cultură din Oltenia, sub denumirea de „Mozaicul”. ea apărea săptămânal, în ziua de luni, având un material bogat și foarte divers, iar abonamentul era de 2 galbeni pe an.
- 1839 După un an de existență, la 25 septembrie, revista și-a încetat apariția, din motive care nu se cunosc nici astăzi. În cele 12 luni de existență, Revista Mozaicul s-a bucurat de succes, a reușit să se răspândească în toate cele trei țări românești.
- 1940 Deși revista încetează să mai apară, Lecca va folosi în continuare tipografia, unde va tipări numeroase volume, în special manuale școlare și dramaturgie, contribuind astfel decisiv la dezvoltarea învățământului românesc.
- 1840-1841 Pictează în ulei Biserica Sfântul Ilie, ajutat de Tudorache Marinescu Zugravu, Barbu Zugravu și Petre Zugravu, costul fiind suportat de către Iordache Otetelișanu.
- 1841-1844 Pictează Biserica Madona Dudu, alături de aceleași ajutoare. Din păcate, din pictura originală a celor două biserici nu se mai păstrează nimic, acestea fiind ulterior dărâmate și reconstruite (Sf. Ilie dărâmată în 1890, Madona Dudu dărâmată 1913).
- 1844-1845 Întreprinde o călătorie lungă în Italia pentru studii în domeniul picturii.
- 1846 Vinde tipografia, în luna septembrie, lui George Albeanu, Iancu și Iosif-Legătorul Stămitca.
- 1847 Pictează icoanele de tâmplă ale bisericii Sfântul Nicolae din Scheii Brașovului.
- 1848 Se afla la Paris alături de Nicolae Bălcescu, Alexandru Aman, Emanoil Chinezu, frații Romanescu, Dimitrie Bolintineanu și mulți alții.
- 1848-1849 Se autoexilează la Brașov.
- 1849 Este ajutat de Petrache Poenaru și obține postul de profesor de desen tehnic și caligrafic la București, la Colegiul Sfântul Sava.
- 1852 Pictează Biserica de la Curtea Veche.
- 1853 Pictează Biserica Sfânta Ecaterina din București.
- 1859 Renunță la catedra de desen de la Colegiul Sfântul Sava.

- 1862      Pictează Biserica Sfântul Gheorghe Nou și Răzvan Vodă din București.
- 1864      Pictează Biserica Sfântul Nicolae din Câmpulung Muscel.
- 1868      Participă la *Expoziția artiștilor în viață* și primește „Medalia clasa a II-a”.
- 1870      Expune și este membru în juriul *Expoziției artiștilor în viață*. După acest an Lecca a dispărut complet din viața artistică bucureșteană fiind bolnav de Parkinson.
- 1887      Încetează din viață la 13 octombrie și este înmormântat în cimitirul Bellu.